

24/06/15

ಮಾತೇಶ್ವರಿ

ಓಂಶಾಂತಿ

ದಿನಾಂಕ

24/04/65

ಈ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ
(ಮಾತೇಶ್ವರಿಯವರ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳು)

ಗೀತೆ: ಯಾರೋ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಗುಳ್ಳುಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು.....

ಒಂದು ಮುಗುಳ್ಳುಗುವ ಪ್ರಪಂಚ, ಇನ್ನೊಂದು ಅಳುವ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ . ನೀವು ಎಲ್ಲ ಕುಳಿತಿರೋರಿ? ಅಳುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯ ಹಾಗು ಮುಗುಳ್ಳುಗುವ ಪ್ರಪಂಚ ಅಥವಾ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಾನನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನವು ಅದರ ಮೇಲಿದೆ. ನಾವೀಗ ಅಳುವಪ್ರಪಂಚ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಧನಸಂಪತ್ತಿನ, ಪದವಿಯ, ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಂತೂ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಹಣ, ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ದುಃಖವಿದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅಂದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುವುದೋ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈಗ ಯಾವುದೇ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಯಾವ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವ ಅರ್ಥಾತ್ ಸದಾ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೋಡಿ, ಚಿತ್ರಕಾರನೂ ಸಹ ದೇವತೆಗಳ ಚಹರೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವರ ಚಹರೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆ, ದಿವ್ಯತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಾಗ ನಾವೂ ಸಹ ಈಗ ಅದೇ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಥವಾ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದುಃಖದ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈಗಾಗಲೇ ನೀವು ಬಹಳಷ್ಟು ಅತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆದಿರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದಿರಿ. ಈಗ ಆ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ದಿನವೇ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಾತ್ರಿ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಯಾವ ಸಂಬಂಧಗಳಿವೆಯೋ ಅವು ಈಗ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸುಖದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚದ ತಳಪಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಬಹಳ ಜೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಳಪಾಯವು ತಯಾರಾಯಿತೆಂದರೆ ಆಯಿತು, ಈಗ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಸುಖವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಜನ್ಮವು ಅತಿ ದುರ್ಲಭವೆಂದು ಯಾವ ಗಾಯನವಿದೆಯೋ ಅದು ಯಾವ ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ? ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಜನ್ಮಗಳಂತೂ ನಮ್ಮದು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವಿಕೆಯು ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವೀಗ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಸಂಬಂಧಗಳ ತಳಪಾಯವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

84 ಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಈ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವು ಅತಿದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ, ಈ 84 ಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳ ನಂತರವೇ ಒಂದು ಸುಖದ ಜನ್ಮವು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸುಖಯಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ಆದರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖವನ್ನೇಕೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ? ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವ ದುಃಖ ಅಥವಾ ಸುಖವಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಜನ್ಮಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿ, ಪಶು ಅಥವಾ ವೃಕ್ಷ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಈಗ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ- ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ- ಮನುಷ್ಯನು ಗರಿಷ್ಠ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಅವರ ಜನ್ಮಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕವು ಈಗ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕದನುಸಾರವೇ ನಮ್ಮದು ಈಗ ಅಂತಿಮಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ ಹೊಸಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಸುಖದ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಾಲ್ಬವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜನ್ಮವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಹಿಮೆಯಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಅಂದಾಗ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಭಾಲನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಗಮನವನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇದೊಂದೇ ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ಯಾವಾಗ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದು ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಲವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಂದ ಈಗ ಬಲವು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ಹೇಗಾಗುವುದು? ಅವರ ಆದೇಶ ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ಯಾವ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮತ ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅವರ ಮತ ಅಥವಾ ಆದೇಶವೇನೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆಯಲ್ಲವೆ. “ಪವಿತ್ರರಾಗಿ-ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ” ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಿ. ಈ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಯಾವ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು ಅಥವಾ ಆ ಸದಾ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಂದಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೆ! ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಂದು ಏಕೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಯಾವಾಗ ಇದು ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದಂತೂ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ, ಇದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಸಹ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಅದು ಈಗ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಖಂಡಿತ ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಈ ಸಂಸಾರವು ಸದಾ ದುಃಖದಿಂದಲೇ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಎರಡೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಸುಖಕ್ಕೂ ಸಮಯವಿದೆ. ಈಗ ಯಾವ ಸುಖವಿದೆಯೋ ಇದೇ ಸುಖವಾಗಿದೆ, ಇದೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸುಖ-ದುಃಖವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಈಗಿನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸುಖವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಯಾವ ಸುಖವಿತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೇವು, ಆ ಸುಖವೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸುಖವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಯೆಂದು ಏಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಇಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆಯಾವಾಗ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ದುಃಖವೇ ಬರಲಿ ಆದರೆ ನಾನು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಇಂತಹ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಖದ ಯಾವುದೇ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯಾ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನೇಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಭಲೆ ರೋಗವಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಾಗಲಿ- ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳಿರಲಿ ಆದರೆ ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಕಲ್ಪನೆಯ ಸುಖವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸುಖವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ದುಃಖವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇದೆ, ಕೆಲವು ದುಃಖದ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಖವೂ ಸಹ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚವು ಬರಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ತಳಪಾಯವು ಈಗ ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೀಗ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಕರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ, ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದೂ ಸಹ ಇದರ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈ ನಿಯಮವನ್ನಂತೂ ನಾನೂ ತುಂಡರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಭಲೆ ನಾನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ - ನಾನು ಬೇಕೆಂದರೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅವರು ಸತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಬಲ್ಲರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಭಗವಂತ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥವು ಅವರು ಸತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರ ಆತ್ಮವಂತೂ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಆ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಯುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆ? ಸಾಯುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಯಾವ ನಿಯಮವಿದೆಯೋ ಅದು ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮಾತಿಲ್ಲ.

ಈ ಯಾವ ಪಂಚತತ್ವಗಳವೆಯೋ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತತ್ವಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ನಿಯಮವಿದೆ. ಅವೂ ಸಹ ಸತ್ಯ, ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ..... ಕಲಿಯುಗದನುಸಾರ ತಮ್ಮ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಭೂಕಂಪವಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರವಾಹ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ- ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಪಂಚತತ್ವಗಳೂ ಸಹ ಆಜ್ಞೆಯನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನತೆಯಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ಹಾಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ (ಪಾವನ) ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಸಂಸಾರವು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವುದೋ

ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ದುಃಖವೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಇವೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಥವಾ ಸಂಸಾರದ ಚಕ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ಜ್ಞಾನ. ನಾನು ಇದರ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಈ ಕರ್ಮಗಳ ಖಾತೆಯು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆ ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ಬರುತ್ತವೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಯಥಾರ್ಥರೀತಿಯಿಂದ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರು ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಈ ಚಕ್ರದಿಂದ ಹೊರಗಡೆಯಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಬಳಿ ಈ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನೇ ಬಂದು ಪುನಃ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ನನ್ನಬಳಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲರಿಂದ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವವನೂ ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲರೂ ಜನನ-ಮರಣ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇವು ನೇರವಾದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಜ್ಞಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಪರಮ ಆತ್ಮ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ, ತಿಳಿದು-ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವವನು, ಜ್ಞಾನಸಾಗರ..... ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅಂತಹ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನದೂ ಸಹ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ. ನಾನು ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರ್ಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಕಾರಣ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ಏಕೆ ಮಹಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ! ಗಾಂಧೀಜಿಗೂ ಸಹ ಅವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಅಷ್ಟು ಉದ್ದವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರೇನೂ ಆ ರೀತಿ ಉದ್ದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ದೊಡ್ಡವರೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯರ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವರು ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ಯಾವ ಮಾತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಅದರನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಗಾಯನವು ಬರುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿದೆ, ಅವರೂ ಸಹ ನಮಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಕೇವಲ ಅವರು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಅವರಿಂದ ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರು ಬಂದು ಅಂತಹ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ . ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಮೇಲೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿಧಿಯಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಪಿತರು ಬಂದರೋ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೂ ಗಾಯನವಿದೆ. ಗುರುನಾನಕ್, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಬುದ್ಧ..... ಮೊದಲಾದವರೂ ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆಗೆ ಕೈತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಲ್ಲವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯು ಯಾವ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಆಗಲೇ ನಿಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆ ಕರ್ಮಗಳು ವಿಕರ್ಮಗಳಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈಗ ಅರಿತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಾನು ಯಾವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಆದೇಶದಂತೆ ಇರಿ. ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ಇರಿ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ನೀವು ಸುಖಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದಲೇ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೆ. ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಈಗ ತಂದೆಯು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರನುಸಾರವೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಸರಳ, ಸಹಜ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ, ಗ್ರಂಥ-ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಠಯೋಗ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಡೆಯುವುದು ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಆದರೆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಯಾವುದೇ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಪಂಡಿತರು ಹಾಗೂ ಆಚಾರ್ಯರಾಗುವ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನೀವು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಚ್ಛತೆ (ಪವಿತ್ರತೆ) ಏನಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಂದೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ನನ್ನ ನೆನಪಿಲ್ಲದೆ ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ

ನೀವು ಯಾವುದೇ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆದರೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನಿಡುವುದರಿಂದಲೂ ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಲವೂ ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಪಾವನರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳ ಕನೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಪವರ್‌ಹೌಸ್‌ನ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಲ್ಲಂದ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೀಪದಲ್ಲ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಬಲವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವೂ ನನ್ನೊಂದಿಗಿದೆ. ನಾನು ಪವರ್‌ಹೌಸ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೀವು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೇ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡಿ. ನಾನಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಓಂಶಾಂತಿ.

ವರದಾನ:-ಯಜ್ಞ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಆಲ್‌ರೌಂಡ್ ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ

ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಲ್‌ರೌಂಡ್ ಸೇವೆಯ ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಗುವುದು- ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೆಗೆತವಾಗಿದೆ, ಯಾರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಜ್ಞದ ಆಲ್‌ರೌಂಡ್ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಿರ್ವಿಘ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಸೇವೆಯ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಹಾಗೆ. ಸದಾ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಲಂಗರು ಹಾಕಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಗೊಳಿಸುವುದು-ಇದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು, ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ ಆಗ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಅಭಿಮಾನ ಸ್ವತಃ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುವುದು.